

[Undervisningsministeren.]

til ca. 1 mill. kr., de årlige driftsudgifter til ca. 75 000 kr.

Statens tilslutning til denne ordning opnåedes med loven af 12. april 1949. Københavns kommunes accept var imidlertid betinget af opfyldelsen af et af den med henblik på museets oprettelse nedsatte komité, Willumsenkomiteen, afgivet tilsagn om at tilvejebringe ca. 400 000 kr., der skulle anvendes til erhvervelse af kunstværker af Willumsen til supplerung af den af gavebrevet omfattende samling. Komiteen måtte i 1950 meddele magistraten, at den ikke indenfor den fastsatte frist kunne opfylde sit tilsagn. Dette har heller ikke været tilfældet siden, idet det indsamlede, der udgøres af et stort antal af nordiske kunstnere til bortsalg skænkede værker, næppe blot tilnærmelsesvis vil kunne indbringe et så stort beløb. Magistraten har derfor for sit vedkommende sagt fra.

Willumsens tilbud gik herefter i overensstemmelse med gavebrevets bestemmelser over på Frederikssund kommune, og efter at den gamle kunstner flere gange har forlænget acceptfristen, er man nu efter forhandlinger med Frederikssund kommune nået frem til det forslag til en ny ordning, som fremgår af det fremsatte lovforslag med bemærkninger.

Forslaget, der ellers er parallelt med det tidligere vedtagne, er naturligvis præget af, at det drejer sig om en meget mindre kommune, hvis økonomiske ydeevne ikke er så stor, og statens andel i anlægsudgifterne er derfor sat til  $\frac{2}{3}$ , dog højst 400 000 kr., og i driftsudgifterne til halvdelen, dog højst 15 000 kr. årligt. De nævnte beløb må ses i sammenhæng med, at den museumsbygning, man nu tænker at opføre, er en del mindre end den, man regnede med i 1949, således at den kun skulle komme til at koste ca. 600 000 kr. Et uforbindende skitseprojekt, man har ladet udarbejde, regner til museet med en trefløjet bygning, hvori de vigtigste af kunstværkerne kan udstilles, medens opførelsen af en fjerde fløj er tænkt udskudt til en eventuel senere lejlighed. Om den eventuelle gennemførelse af en sådan 2. etape og fordelingen af udgifterne herved måtte der til sin tid forhandles mellem undervisningsministeriet og

byrådet, og sagen måtte forelægges de bevillende myndigheder. Ligesom selve bygningen bliver mindre, regner man med, at driftsudgifterne kun kommer til at andrage 30 000 kr. årligt imod budgetteret 75 000 kr. efter den tidligere plan.

Ejer af museet skal nu være Frederikssund kommune, ligesom det tidligere var Københavns kommune, og staten skal fortsat sikres en repræsentation i museets bestyrelse.

Der kan ikke være grund til for mig her at gentage de tidligere fremførte argumenter for, at staten bør modtage denne værdifulde gave. Jeg vil indskrænke mig til at fremhæve, at der ikke i den mellemliggende tid er fremkommet nye indvendinger eller argumenter, som kan motivere et andet standpunkt end det, de politiske partier dengang indtog. Det må også siges at være glædeligt, at en kunstsamling af så høj karat kan finde plads i provinsen, der jo ikke i forvejen har særlig let adgang til vore bedste kunstværker. I denne forstand finder jeg den nu foreslåede løsning af samlingens problemer lykkeligere end den oprindelig planlagte.

Det er mit håb, at det høje ting vil behandle forslaget velvilligt.

Den første sag på dagsordenen var:

*Spørgsmål til ministrene.*

Af *Adolph Sørensen* til indenrigs- og boligministeren.

Finder indenrigs- og boligministeren det rimeligt, at ministeriet kræver de særlige omkostninger ved vinterbyggeri indeholdt i tilbud ved licitationen over det pågældende byggeri, og at ministeriet søger licitationssager afgjort i strid med gældende praksis, f. eks. ved at oversende sådanne sager til prisdirektoratets afgørelse, uanset om det drejer sig om pris-sager?

**Adolph Sørensen:** Det kan måske synes mindre aktuelt at rejse et spørgsmål, der har relation til vinterbyggeriet, nu, da vinteren er ovre. Forholdet er imidlertid det, at en meget stor del af det byggeri, der